

Ey Vefasız

– Mecit Aktürk · 11 Temmuz 2013

Ey Vefasız!

Gör ki ne hallere düştüm, terk edince tahtını
Bahtı kara, kalbi kırık, iflah olmaz kul oldum.
Hani mahşere kadardı, unuttun mu ahtını?
Gözü yaşlı, perişanım; yüzü gülmez kul oldum.

Gündüzler geceye döndü, kara giydi güneşim
Yazla bozuldu nikâhım, şimdi gamlı gün eşim
Sevdam vuslata kurulu, sönmez gönül ateşim
Lokmalarım zehir gibi, hiç tat almaz kul oldum.

Ateşten gömlek olsa da sevda denen hediyeye
Ölüm vız gelir gönlüme, giyerim kefen diye.
Nerde açan bir gül görsem, koklarım hep sen diye
Güftelerim yaslı, mahzûn, sazı çalmaz kul oldum.

Aşk denen şey ağır sıklet, gücüm yetmiyor us'a
Sabırtaşım paramparça, sır sayıp susa susa
Mutluluğu düşe yazdım, yolum çıktı kâbusa
Sanki uykuda gibiyim; hiç ayılmaz kul oldum.

Ne olursun insafa gel! Geri ver sabahımı!
Neyin bedeli bu çile? Sevmemin günahı mı?
Ar edip de saklayınca bunca zaman ahımı
Sanma sakın Ey Vefasız, dertten yılmaz kul oldum!

Mecit AKTÜRK

Seslendiren: Deniz UZUNER